

er dog et enkelt Punkt, jeg gerne for egen Regning — ikke som Ordfører — vil pege paa i Anledning af det ærede Medlems Udtalelser — for øvrigt var Ordføreren for det konservative Folkeparti ogsaa inde paa det —, nemlig Spørgsmaalet om de militære Krav, som det ærede Medlem mener vil blive stillet til Danmark fra Folkeforbundets Side. Jeg forstaaer slet ikke den Tankegang — ja, Tankegangen kan jeg i og for sig godt forstaa, men jeg forstaaer ikke, hvorpaa man bygger Paa-stande af den Art, naar Forholdet netop er det, at medmindre der sker Forandringer i Folkeforbundspagten af 28. Juni 1919, kan der overhovedet ikke stilles Fordringer til de enkelte Lande; der kan kun rettes Henstillinger og Forslag, og det siges udtrykkelig, i hvilken Retning disse Henstillinger og Forslag til Afgørelse af vedkommende Lands Regering skal gaa, de skal nemlig gaa ud paa *Indskrænkninger* af det Militærvæsen, der findes. Andet kan de ikke gaa ud paa. Men saa begriber jeg ikke, hvorfra de Bekymringer kommer, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti Gang efter Gang, naar dette Spørgsmaal behandles, giver Udtryk for, nemlig at man maa dog huske paa, hvad der kan blive forlangt af os. Den ærede Ordfører har endog, hvis jeg ikke tager fejl, ved første Behandling af dette Lovforslag sagt, at for at blive Medlem af Folkenes Forbund vil der blive krævet det og det af os. Nu er Forholdet netop det, at der er blevet rettet en Opfordring til Danmark og de øvrige neutrale Stater om at indtræde i Forbundet. Andet og mere er der foreløbig ikke Tale om. Og skulde der blive Tale om Fordringer eller Paalæg, om militære Anskaffelser af den ene eller den anden Art, ja, saa maatte Pagten for Folkenes Forbund først forandres, thi i Kraft af det Indhold, den har nu, kan det ikke ske, og det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt vil sikkert være enig med mig i, at Forandringer i Pagten — de blive saa til Gavn eller til Skade — er ikke lette at gennemføre; Bestemmelserne i Forbundspagten er jo, ligesom de fleste Grundlove, omgærdede med Regler, der gør det overordentlig vanskeligt at faa dem forandret.

I øvrigt giver det ærede 7de Medlem for Aalborg Amts Udtalelser mig ikke Anledning til at sige meget. Han fremhævede, at Landbefæstningen i sin Tid blev bygget mod Befolkningens Villie, og det er der ingen i denne Sal, der paa no-

gen Maade vil bestride. Dernæst fremhævede det ærede Medlem, at den Fæstningspolitik, Bahnson drev, var en Art Alliancepolitik med Orientering i østlig Retning, en russisk Alliancepolitik, og det er fuldstændig rigtigt, men det forekommer mig egentlig ikke, at det har meget med det foreliggende Lovforslag at gøre.

Det ærede Medlem brugte et Udtryk, som jeg fuldstændig kan slutte mig til — men som jeg rigtignok synes staaer i den mest skærende Modstæning til den Konklusion, han kom til —, nemlig: det er ene og alene paa Retsideens Sejr, at Smaastaterne maa bygge deres Fremtid. Det er fuldkommen rigtigt, men hvordan kan han saa paa Grundlag deraf konkludere, at vi skal føre Alliancepolitik under visse Forudsætninger og have et militært Beredskab af en saadan Art, at vi ikke blot selv mener, det kan spille en Rolle, men at ogsaa andre kan regne med det? Det forstaaer jeg ikke. Jeg synes, Konklusionen maatte være en ganske anden.

Ellers er der om den foreliggende Sag ikke fremkommet andre Udtalelser end dem, som det konservative Folkepartis ærede Ordfører rettede til Forsvarsministeren, og som han har faaet Svar paa. Jeg skal derfor indskrænke mig til paa Flertallets Vegne paa ny at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

*Birck: Den ærede Taler, som nu forlod Talerstolen (Niels Petersen), har maaske en særlig Stilling indenfor Fredsfolkene, da han, saa vidt jeg forstaaer, er Modstander af, at Folkenes Forbund udrustes med nogen som helst Myndighed. Men der er dog andre indenfor Fredsfolkene, som mener, at Folkenes Forbund bør have visse Magtmidler. Der er jo Tale om Magtmidler, man skal benytte; det ærede Medlem ved f. Eks. fra Studiekommissionen; at man kan faa Ordre til at nægte at besørge Tysklands, Sveriges og Ruslands Post, saavel som at lukke vor Telegraf, og der kan gives andre lignende Ordre, som forudsætter, at man er i Stand til at gennemføre dem og har visse Magtmidler.

I øvrigt skal jeg sige til det ærede Medlem fra Frederiksværk (Niels Petersen), at jeg konkluderede slet ikke i Retning af noget positivt. Jeg konkluderede blot i — og det er den rette Konklusion af mine Præmisses —, at man ikke er berettiget til nogen som helst Slutning om, hvad man vil gøre, fordi man ikke ved, under hvilke politiske Forhold Eu-